

ת"פ 60443/12/18 - מדינת ישראל נגד מנחם בן מוחה

בית משפט השלום בראשון לציון

31 יולי 2019

ת"פ 60443-12-18 מדינת ישראל נ' בן מוחה
בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נה
המאשימה
נגד
הנאשם
מנחם בן מוחה

החלטה

כללי

זוהי החלטה בטענה מקדמית של ההגנה למחיקת האישום השני בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם, לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), בהיותו נעדר פירוט כל העובדות הנדרשות לעבירה המיוחסת לנאשם.

כתב האישום

בכתב האישום נכללו שני אישומים, שכל אחד מהם מייחס לנאשם עבירה של סחר בסמים, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

בעובדות המהוות את הרקע לכתב האישום מצוינים ארבעה מספרי טלפון בהם נטען כי החזיק הנאשם, ואליהם חייגו הקונים ושלחו הודעות לצורך רכישת סמים. עוד נטען כי את העסקאות היה מבצע הנאשם לאחר תיאום טלפוני עמו, אז היו מגיעים הקונים למקום המפגש שנקבע לצורך מכירת הסם.

באישום השני מושא הבקשה, נטען כי, החל מיום 08.11.18 ועד ליום 22.11.18, בארבע הזדמנויות שונות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בנס ציונה, מכר הנאשם למשה שליט (להלן: "**הקונה**") סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "**הסם**"), במשקל שאינו ידוע במדויק למאשימה, ובתמורה שילם הקונה לנאשם סך של 500 ₪, בכל אחת מההזדמנויות.

טענת ההגנה

ההגנה טענה כי האישום השני נוסח באופן כללי, לא מפורט בו מועד ספציפי לאף אחת מעסקאות הסחר הנטענות ולא

מפורט המקום בו בוצעו עסקאות הסחר הנטענות, למעט ציון העיר נס ציונה, וכי העדר הפירוט פוגע ביכולתו של הנאשם להתגונן.

תגובת המאשימה

המאשימה טענה כי לא נפל כל פגם או פסול באישום השני, וכי יש לדחות את טענת ההגנה על הסף.

המאשימה טענה כי האישום השני מבוסס על עדות הקונה, שרכש את הסם מהנאשם, תוך הצלבת עדות זו עם שיחות הטלפון שנערכו בין הנאשם לקונה, כפי שתועדו במסגרת האזנות סתר, וכל חומר החקירה האמור הועבר לידי ההגנה.

המאשימה טענה כי מעדות הקונה והאזנות הסתר עלה כי בפרק זמן של כשבועיים, בטווח המועדים כמפורט בכתב האישום, נפגשו הנאשם והקונה למעלה מ-4 פעמים בתאריכים שונים, בין היתר, ביום 8.11.18 וביום 12.11.18, לצורך ביצוע עסקאות הסם. כמו כן, טענה המאשימה כי הקונה אישר בעדותו כי אחת העסקאות בוצעה מתחת לבית מגורי הנאשם בעיר נס ציונה.

המאשימה טענה כי עשתה חסד עם הנאשם בכך שכל ארבעת עסקאות הסחר נכללו באישום השני ובכך שיוחסה לנאשם בגין ארבעת עסקאות אלו עבירה אחת של סחר בסם, וכי רשאית הייתה באותן הנסיבות לפרט כל אחת מארבעת העסקאות באישום נפרד, וכתוצאה מכך לייחס לנאשם בארבעה עבירות של סחר בסם.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 149 לחסד"פ מורה, כי: **"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן ... (3) פגם או פסול בכתב האישום"**.

סעיף 85 לחסד"פ מורה, כי: **"כתב אישום יכיל ... (4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לברר"**.

לחובה המוטלת על המאשימה בסעיף 85(4) לחסד"פ לתאר את העובדות המהוות את העבירה תכלית כפולה: האחת, לתת לבית המשפט תמונה על הפרשה ועל חלקו של הנאשם באחריות להתרחשותה ולאפשר לו לקבוע על פיו את תחומי הדיון. השנייה, לתת לנאשם תמונה מספקת של העובדות שהמאשימה מבקשת להוכיח, ושמכוחן תבקש להרשיעו ולאפשר לו בדרך זו להכין את הגנתו (ראו: י. קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, חלק שני, כרך א' עמ' 915 (2009), (להלן: "קדמי").

היקף הפירוט העובדתי בכתב אישום נתון לשיקול דעת המאשימה, ובלבד שיהיה ברור, יכלול את הפרטים שהם יסוד מיסודות העבירה והנאשם יוכל להבין הימנו במה הוא מואשם וכך לא תפגע הגנתו (ע"פ 4776/10 פלוני נ' מדינת ישראל (22.10.2012) (להלן: "פרשת פלוני").

המחוקק היה ער לקשיים בהם עלולה המאשימה להיתקל בעת ניסוח כתב האישום בפירוט מועדים ומקומות ביצוע העבירה, ולכן סייג בסעיף 85 (4) לחסד"פ את החובה להכללת הפרטים הללו במידה שניתן לבררם.

יפים לענייננו דברי בית המשפט ב-ת"פ (מחוזי-י-ם) 21629-10-15 **מדינת ישראל נ' מצגר** (16.11.2016):

"אין לצפות מהתביעה כי כל כתבי האישום יכללו באופן מדויק את המועדים שבהם אירעו המעשים הנטענים; ובהעדר ידיעה של המאשימה את המועדים המדויקים של מעשי העבירות הנטענים, די בציון התקופה הרלוונטית שבה בוצעו המעשים.

.....

במקרה דנן, בכתב האישום צוינו התקופה הרלוונטית, פרקי הזמן והמועדים ככל שהם ידועים למאשימה, ודי בכך כדי לאפשר לנאשם להשיב לכתב האישום ולהתגונן כראוי מבחינת המועדים. בדומה לכך, צוינו בכתב האישום אופן הפעולה של הנאשם והסכומים הרלוונטיים, ככל שהם ידועים למאשימה, באופן המאפשר לנאשם להשיב לכתב האישום ולהתגונן כדבעי."

משמסרה המאשימה להגנה את מלוא העובדות, ככל שהיה בידה לבררן, כנדרש בחוק, וכאשר הנטען בכתב האישום ברור, על אף העדר פירוט תאריכים ומקומות מדויקים, יש להימנע ממחיקת האישום (ראו: פרשת פלוני, ת"פ (מחוזי-י-ם) 14565-09-11 **מדינת ישראל נ' אלגמיל** (19.12.2013); ת"פ (מחוזי-י-ם) 49584-01-13 **מדינת ישראל נ' תעשיות גבס ומוצריו בע"מ** (03.10.2013)).

מן הכלל אל הפרט

עובדות כתב האישום כוללות את כל יסודות עבירת הסחר בסמים המיוחסת לנאשם באישום השני, כולל טווח הזמנים שבו בוצעו עסקאות הסחר הנטענות, מספר העסקאות, שם הקונה, סוג הסם, התמורה ששולמה בכל אחת מהעסקאות הנטענות והעיר בה בוצעו העסקאות. עובדות אלו מאפשרות לנאשם להבין את הנטען נגדו ולאפשר לו להתגונן.

על אף החוסרים הקיימים בנוגע לימים ושעות מדויקים בטווח התאריכים שצוינו באישום השני ובנוגע למקומות ספציפיים בעיר נס ציונה בהם בוצעו עסקאות הסחר, עונות עובדות האישום השני אחר המינימום הנדרש ואינם מצדיקים מחיקתו.

מתגובת המאשימה עולה כי כל חומר הראיות הרלוונטי לאישום השני נמסר לידי ההגנה, לרבות עדות הקונה והאזנות הסתר, המבססים לטענתה את עובדות האישום השני. אעיר בהקשר זה כי ההגנה לא ניצלה את הזכות שניתנה לה להגיש תגובתה לתגובת המאשימה.

מלבד טענה כללית של ההגנה, לפיה נוסח האישום השני מקפח את הגנת הנאשם, לא מצאתי כל נימוק המבסס טענה זו לגופם של דברים.

לסיים

מהאמור עולה כי נוסח האישום השני עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 85(4) לחסד"פ, מכיל את תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם, ומספק לנאשם תמונה של העובדות שהמאשימה

מתעתדת להוכיח, ובכך מאפשר לו להכין את הגנתו באופן שאינו מקפח זכויותיו.

מובהר כי אין בהחלטה זו כדי לחסום כל טענה אפשרית של ההגנה, ככל שתועלה בהמשך ההליך המשפטי, לגבי קושי שהתגלה להגנה בשל חוסר בפירוט העובדות.

נוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים. 546783

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ט, 31 יולי 2019, בהעדר הצדדים.